

KÄÄKKÄJÄRJESTÖ

Koko iltapäivän on pidetty tavanomaista kahvikekkeriä, mutta kello alkaa olla jo yli kolmen. Pian on lähdettävä kaupungille täyttämään taas kääkkien pyhää velvollisuutta.

Tämä tapahtuu suuressa salissa, missä kääkkäjärjestö pitää päivittäistä kokoustaan. Suuressa H:n muotoisessa pöydässä keskeisellä paikalla istuu kääkkien puheenjohtajatar Lyydias.

- Oletteko kuulleet, että kaupungissa on keskustalinjalla otettu käyttöön uusia, tilavia ja mukavia busseja. Emme voi tyydytyksellä tervehtia tällaista uudistusta. Kaikenkukkuraksi on vuoroja vielä lisätty. Olemme ilmanmuuta tietoisia mihin kehitys tulee ilmanmuuta ennenpitkää johtamaan. Emme voi välttyä tilanteelta, jolloin busseissa tulee olemaan niin paljon vapaita paikkoja, että myös väsynyt, pieni koululainen saa istumapaikan. Vaikka koko lastenkasvatuksen vastuu olisi vain meidän harteillamme, tulemme hoitamaan velvollisuutemme ja taistelemaan sinnikkäästi loppuunasti, ettei mitään tällaista pääse tapahtumaan. Sisar Olgas yrittää selittää minkä pikkuleiviltään kykenee tukehtumaisillaan murusiin.

- Koska lukumäärämme ei tule vastaisuudessa riittämään, voisimme yrittää toisia konsteja, jotka ainakin väliaikaisesti ratkaisisivat pulman. Siksi ehdotankin, että kukin meistä yrittäisi syödä niin paljon kuin mahdollista, niin että veisimme busissa kahden ihmisen paikan. Puheenjohtajatar täynnä taistelutahtoa.

- Ei riitä, että viemme busseissa kahden ihmisen paikan. Meidän on myös pidennettävä vuorojamme. Meidän on partioitava ahkerasti koko ruuhka-ajan, matkustelemalla ympäri kaupunkia edestakaisin. Mikään linja ei saa jäädä toimintamme ulkopuolelle, ettei kuri vain pääsisi höltymään.

- Onko jotain kysyttävää sisar Sylvias?

- Tämä on tosiaan vakava pulma. Oioi nyt muistankin. Siitä on tosiaankin jo ikuisuus, kun sain viimeksi oikein hykerrellä itsekseni. Se tapahtui viime talvena. Tulee oikein hyvä mieli, kun muistelee, kuinka eräs pieni koululainen yritti epätoivoisesti ehtiä bussiin. Hän liukastui juostessaan pysäkillä ja sinne hän jäi turvalleen kinokseen, kun bussi lähti. Brityisesti tuotti mielihyvää, kun tiesi tarkkaan aikatauluun perehtyneenä -, että koululaisparka joutuisi odottamaan kylmällä, pimeällä pysäkillä tunnin ennenkuin seuraava vuoro tulisi.

Innostunut mumina käy yli salin, kun kaikki yrittävät muistella erilaisia mieluisia tapahtumia.

- Useat bussikuskit ovat saaneet elinikäisiä traumoja ja joutuvat viettämään kuukausia hermoparantolassa. Vain siksi että aina on joitakin epätoivoisia bussin perässä juoksioita joka pysäkillä. Kaikkia ei ehdi keräämään mukaan tiukkojen aikataulujen johdosta, sillä vuoroja on turhan paljon. Ja vaikka perässä tulisi uusi auto joka keräisi kaikki myöhästyneet, niin varmasti olisi taas sellisia, jotka jäisivät poi kyydistä tästäkin autosta.

Jennis ehtii vielä lisäämään tähän.

- Kyllä se nykyajan hulluttio nuoriso on sitten röyhkeätä. Ovat niin sivistymättömiä kaikki tyynni. Ei pienintäkään tajua käytöksestä. Kehtasivat hävyttömät nauraa ihan suoraan, kun tulin vaunuun. Minusta meissä vanhoissa ihmisissä ei ole mitään nauramisenaihetta. En ollut kuulevinanikaan heitä. Otin vain rauhallisesti isosta kätevästä ostoslaukustani- - -
käsilaukun,
käsilaukusta- - -
hienon kamelinnahka kukkaron,
kukkarosta - - -
muovikotelon ja
muovikotelosta - - -
vanhustenmatkakorttini.

Puheenjohtajatar keskeyttää kilisyttämällä kahvikuppia lusikalla.

- Nyt näyttävätkin ihmiset tulevan työpaikkojen oville kadulle.

Suuri sali tyhjenee ja kääkät sekoittuvat liikenteeseen, suorittamaan joka arkipäiväistä velvollisuuttaan.

